

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1991-1992

10 JUNI 1992

PROPOSITION DE REGLEMENT

**portant création d'un Conseil de coordination
et d'un Conseil de crise
pour la sécurité générale
dans la Région de
Bruxelles-Capitale**

(déposée par

M. Walter Vandenbossche, M. Jan Béghin,
Mme Simonne Creyf et Mme Brigitte Grouwels)

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1991-1992

10 JUNI 1992

VOORSTEL VAN VERORDENING

**streckende tot inrichting
van een Coördinatieraad en een Crisisraad
voor de algemene veiligheid
binnen het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest**

(ingediend door

de heer Walter Vandenbossche, de heer Jan Béghin,
mevr. Simonne Creyf en mevr. Brigitte Grouwels)

DEVELOPPEMENTS

1° *La population de la Région de Bruxelles-Capitale en 1990*

L'analyse démographique de la population des communes de la Région de Bruxelles-Capitale aboutit aux trois constats suivants:

1. Depuis 1967, la population de la Région de Bruxelles-Capitale a chuté de 1.081.000 habitants en 1967 à 965.000 au 1er janvier 1990. Cet exode urbain, intense durant les années '70, s'est nettement ralenti au cours des années '80. Les tendances les plus récentes laissent néanmoins augurer une légère reprise de la périurbanisation. Les perspectives futures, à l'horizon du 21e siècle, laissent entrevoir un chiffre de 930.000 habitants, soit beaucoup plus que les 800.000 habitants prévus sur la base des estimations antérieures.
2. Il n'existe pas une population bruxelloise à proprement parler, mais bien différents groupes de population. L'analyse par commune montre une grande hétérogénéité des structures et des comportements démographiques. L'espérance de vie, le nombre moyen d'enfants par femme, la proportion de jeunes, le nombre d'étrangers fluctuent dans des proportions telles qu'on ne peut plus méconnaître cette variabilité dans toute politique à composante démographique. Il faut également tenir compte de diversités sociales, culturelles et économiques qui se mêlent à la diversité des structures et des comportements démographiques. Bruxelles est devenu un lieu de confrontation des cultures et des groupes sociaux.
3. Les prévisions relatives à la population étrangère de la Région de Bruxelles-Capitale ne peuvent être établies que sur la base de deux critères:

l'appartenance ou non à la Communauté européenne et le fait d'être né en Belgique. La population d'origine communautaire passera de 115.000 à 125.000 personnes en 2003, notamment grâce à un bilan migratoire largement positif. Ces chiffres seraient probablement en-deçà de la réalité si le rôle de Bruxelles comme capitale de l'Europe se confirmait. En revanche, la croissance des populations « non CE » sera due essentiellement à un solde naturel très élevé (naissances par rapport aux décès). La part des immigrés par rapport à la seconde génération ne cessera de diminuer. Statistiquement, le nombre d'étrangers « non CE » passera de 140.000 à 220.000, mais parmi eux, la seconde génération née en Belgique va plus que doubler, passant de 50.000 à 120.000. Selon les dispositions politiques en vigueur, ces étrangers de

TOELICHTING

1° *De bevolking van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest anno 1990*

De demografische analyse van de bevolking van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest leidt tot volgende drie vaststellingen:

1. Sinds 1967 is de bevolking van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest afgenomen van 1.081.000 inwoners tot 965.000 op 1 januari 1990. De stadsexodus die erg intensief was in de jaren '70, is duidelijk tot stilstand gekomen in de loop van de jaren '80. De meest recente tendensen laten vermoeden dat de randverstedelijking opnieuw licht toeneemt. De toekomstperspectieven, aan de vooravond van de 21ste eeuw, laten een cijfer vooropstellen van 930.000 inwoners, wat een stuk meer is dan de 800.000 inwoners voorzien op grond van vorige schatting.
2. Er bestaat niet zoiets als een Brusselse bevolking, maar er zijn verschillende bevolkingsgroepen. De analyse per gemeente toont een grote heterogeniteit van de demografische structuren en bewegingen. De levensverwachting, het gemiddelde aantal kinderen per vrouw, het aandeel van de jongeren, het aantal vreemdelingen schommelen in die mate dat men deze niet meer mag miskennen in welke demografische politiek dan ook. Men dient ook rekening te houden met een sociale, culturele en economische diversiteit binnen de verscheidenheid van demografische structuren en gedragingen. Brussel is een plaats geworden waar diverse culturen en groepen met elkaar worden geconfronteerd.
3. De voorspellingen in verband met de vreemdelingenbevolking in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen slechts gemaakt worden op basis van twee criteria:

de aanhorigheid bij de Europese Gemeenschap of niet, en het feit geboren te zijn in België. De bevolking van Europese herkomst zal stijgen van 115.000 tot 125.000 personen in 2003, meer bepaald door een erg positieve migratiebalans. Deze cijfers zouden waarschijnlijk reeds realiteit zijn, mocht de rol van Brussel als Europese hoofdstad bevestigd worden. De groei van de niet-EG-bevolking zal daarentegen essentieel het gevolg zijn van een zeer hoog natuurlijk saldo (geboorten versus sterften). Het aandeel van de immigranten van de tweede generatie zal hierin steeds verzwakken. Statistisch gesproken zal het aantal niet-EG-vreemdelingen toenemen van 140.000 tot 220.000, maar onder hen zal de tweede generatie geboren in België haar aantal meer dan verdubbelen, van 50.000 tot 120.000. Afhankelijk van de politiek die dan in

la seconde génération pourraient être recensés comme Belges. Ainsi, si on fait l'hypothèse d'une diminution progressive de la fécondité des femmes étrangères, d'une augmentation du nombre de mariages mixtes et du maintien du statu quo de la balance migratoire internationale, le nombre d'étrangers «non CE» et nés hors de Belgique ne devrait pas dépasser les 100.000 personnes en 2003. Bien entendu, cette situation n'exclut pas les problèmes déjà présents à l'heure actuelle, et notamment ceux liés à l'«intégration» de la seconde génération.

Source: les dossiers bruxellois.
Dossier 12/13 p. 103-104.

voege is, zouden zij kunnen gerekend en geteld worden als Belgen. Als men de hypothese aanhoudt van progressieve vermindering van de vruchtbaarheid van de vrouwelijke vreemdelingen, een verhoging van het aantal gemengde huwelijken en de bestending van het status-quo van de internationale migratiebalans, dan zou het aantal vreemdelingen van buiten de EG en niet in België geboren, in 2003 niet de 100.000 hoeven te overschrijden. Dit sluit vanzelfsprekend niet de problemen uit die zich nu reeds stellen, en meer bepaald deze in verband met «de integratie» van de tweede generatie.

Bron: dossiers Brussel.
Dossier 12/13 p. 128-129.

2° *L'organisation administrative, politique et policière*

Aux yeux du citoyen, l'organisation politico-administrative de la Région de Bruxelles-Capitale est tout sauf claire et transparente. Les institutions politico-administratives qui se chevauchent sur un territoire limité comme celui de la Région de Bruxelles-Capitale sont source d'incompréhension et de manque de clarté dans la gestion des matières bruxelloises. L'organisation communale s'articule autour de la commune et du CPAS. Au niveau de la Région, Bruxelles est administrée par le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, la Commission communautaire française, la Commission communautaire flamande et la Commission communautaire commune.

- Le Conseil provincial s'occupe des matières provinciales.
- Le Conseil de la Communauté française ou, selon le cas, le Vlaamse Raad, sont compétents pour les matières qui concernent exclusivement l'une ou l'autre communauté.
- Le gouvernement national, la Chambre et le Sénat ont, dans le cadre des attributions que leur confère la loi, un pouvoir légal dans la Région de Bruxelles-Capitale.
- La législation européenne s'applique également à la Région de Bruxelles-Capitale.

3° *L'organisation de la sécurité*

La politique de sécurité tient dans l'organisation, la structure et le fonctionnement des divers services de sécurité et de police judiciaire.

2° *De administratieve, politieke en politionele organisatie*

De politico-administratieve organisatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is voor de burger ondoorzichtig en dubbelzinnig. De elkaar overlappende politico-administratieve instellingen op een bescheiden territorium als dit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest leidt tot onbegrip bij de burger en tot onduidelijkheid in het beheer van de Brusselse aangelegenheden. De gemeentelijke organisatie bestaat uit de gemeente en het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn. Regionaal wordt Brussel bestuurd door de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

- De Provincieraad behartigt de provinciale aangelegenheden.
- De Vlaamse Raad, respectievelijk Franse Gemeenschapsraad, is bevoegd voor die aangelegenheden welke uitsluitend de ene dan wel de andere gemeenschap betreffen.
- De nationale regering, Kamer en Senaat, hebben binnen hun wettelijke bevoegdheden wettelijke macht binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- De Europese wetgeving is evenzeer van toepassing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3° *De veiligheidsorganisatie*

Het veiligheidsbeleid wordt gevat in de organisatie, de structuur en de werking van de diverse gerechtelijke politie- en veiligheidsdiensten.

Depuis la déclaration gouvernementale du 7 juin 1970, les gouvernements successifs ont exprimé leur volonté d'être plus attentifs aux problèmes de sécurité, mais leurs déclarations et les mesures proposées sont restées lettre morte. Les ministres successifs de l'Intérieur, de la Justice et de la Défense nationale n'ont pas réussi à mener une politique claire et concrète à l'égard de la police judiciaire et des services de sécurité. Dès lors, les mesures prises au fil des ans, faute de s'inspirer d'une vision globale claire des problèmes liés à la criminalité et à la sécurité :

- ont été fragmentaires et non planifiées;
- ont réagi à des faits ponctuels, afin d'éviter le pire;
- n'étaient pas des mesures structurelles;
- n'étaient pas assez étayées scientifiquement.

Les conséquences de cette situation n'ont pas tardé à se manifester :

- absence de méthodes adéquates;
- morcellement considérable de moyens financiers et matériels beaucoup trop maigres;
- absence ou, en tout cas, insuffisance et intermittence de la recherche scientifique sur les problèmes de criminalité et de sécurité;
- augmentation de l'autonomie des différents corps.

Les conclusions de l'enquête parlementaire sur la manière dont la lutte contre le banditisme et le terrorisme est organisée sont accablantes (voir rapport de l'enquête parlementaire fait au nom de la commission d'enquête par MM. Van Parys et Laurent; Chambre belge des Représentants; document 59/8 - 1988. Session ordinaire 1989-1990 du 30 avril 1990).

Le rapport critique le manque de coordination entre les différents services. Le rapport parle d'une véritable guerre des polices. L'âpre concurrence entre les services fait qu'ils sont obligés d'obtenir très rapidement des résultats.

- Le rapport mentionne qu'il est absolument indispensable d'améliorer les moyens techniques de coordination et les liaisons radio.
- Le rapport traite de l'accès à l'informatique.
- Il souligne le rôle des magistrats dans la collaboration avec les services de police.
- Le rôle de la Police générale du Royaume est très particulier. Le rapport le décrit comme un secrétariat administratif et juridique du Ministre de l'Intérieur pour les affaires qui lui incombent dans le domaine de la sécurité.

Sinds de regeringsverklaring van 7 juni 1970 hebben de opeenvolgende regeringen de intentie kenbaar gemaakt om meer aandacht te besteden aan de veiligheidsproblematiek, doch de opgestelde verklaringen en voorgestelde maatregelen bleven dode letter. De opeenvolgende Ministers van Binnenlandse Zaken, Justitie en Landsverdediging slaagden er niet in om een concreet en eenduidig beleid ten aanzien van de gerechtelijke politie en veiligheidsdiensten te ontwikkelen. De maatregelen welke in de loop van de jaren werden genomen en welke niet ingegeven waren door een duidelijke globale beleidsvisie op misdaad en veiligheidsproblematiek waren dan ook :

- fragmentair en zonder enige planning;
- reacties op bepaalde feiten ten einde erger te voorkomen;
- geen structurele maatregelen;
- onvoldoende wetenschappelijk onderbouwd.

De gevolgen hiervan waren snel zichtbaar :

- gebrek aan adequate methode;
- grote versnippering van de veel te schaarse financiële en materiële middelen;
- geen of in ieder geval onvoldoende en niet permanent georganiseerd wetenschappelijk onderzoek naar de misdaad- en veiligheidsproblematiek;
- vergroting van de autonomie van de verschillende korpsen.

De conclusies van het parlementair onderzoek naar de wijze waarop de bestrijding van het banditisme en het terrorisme georganiseerd wordt zijn schrijnend (zie verslag van het parlementair onderzoek namens de onderzoekscommissie, uitgebracht door de heren Van Parys en Laurent: Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers; stuk 59/8 - 1988. Gewone zitting 1989-1990 van 30 april 1990).

Het rapport klaagt de gebrekkige coördinatie aan tussen de onderscheiden diensten. Het rapport spreekt van een regelrechte politieoorlog. De felle concurrentie tussen de diensten leidt ertoe dat ze verplicht worden heel snel resultaten te boeken.

- Het rapport vermeldt dat er absolute nood is aan verbetering van de technische coördinatiemiddelen en radioverbindingen.
- De toegang tot informatica wordt in het rapport behandeld.
- De rol van de magistratuur in de samenwerking van de politiediensten wordt onderstreept.
- De rol van de Algemene Rijkspolitie is zeer bijzonder. Ze wordt in het rapport omschreven als een administratief-juridisch secretariaat van de Minister van Binnenlandse Zaken welke bevoegd is voor veiligheidszaken.

Il est intéressant de mentionner, dans nos développements, les passages qui ont trait à la Région de Bruxelles-Capitale: «Rapport p. 239...

«La situation de Bruxelles est également préoccupante. En effet, 1 délit sur 5 est commis dans la capitale. A elle seule, Bruxelles mobilise 2.000 gendarmes (sur un effectif total de ± 17.000 hommes). Parmi ceux-ci, le groupe mobile (950 hommes) qui travaille surtout à Bruxelles, parce que ce sont en majorité des services d'ordre qui y sont nécessaires, à savoir, pour les manifestations, les transferts de la Banque nationale et de la Poste centrale, les surveillances de ministères et d'ambassades.

»II. Coordination

»De nombreux témoignages ont fait ressortir que la surface particulièrement étendue des grandes villes nécessitait une division des services de police en brigades dont l'action se limite à un territoire bien défini. Toutefois, dans certaines situations, il est nécessaire de pouvoir intervenir sur un territoire plus étendu. Ainsi, dans certaines villes comme Bruxelles, des accords ont été conclus entre les différentes polices communales afin de pouvoir intervenir sur le territoire d'une autre commune. Bruxelles se caractérise, en effet, par la juxtaposition de 19 corps de police autonomes placées sous l'autorité de 19 chefs de corps et de 19 bourgmestres.

»Il apparaît qu'en ce qui concerne le travail ordinaire, il n'existe en général aucune collaboration ni entre les polices des 19 communes, ni entre les trois corps de police. Police communale, gendarmerie et police judiciaire organisent leurs activités de façon autonome et ne collaborent que sur base d'initiatives ponctuelles et dans des cas bien précis. Aucun règlement n'oblige, en effet, les 3 corps de police à organiser entre eux une collaboration structurelle. Lorsque celle-ci existe, elle est uniquement basée sur des contacts purement personnels et n'est absolument pas contraignante.»

Dans les conclusions, on trouve un paragraphe consacré spécifiquement à Bruxelles. Il paraît également utile de le reprendre ci-dessous:

«A Bruxelles, il n'y a pas de protocole d'accord entre les 3 corps de police, mais il y a cependant des accords informels de coordination et d'échange d'informations au sein de la police communale par l'intermédiaire des réunions mensuelles de la conférence des chefs de corps de l'agglomération bruxelloise - auxquelles sont invités des responsables de la gendarmerie - et par le groupement des responsables des brigades judiciaires communales.

Bij de toelichting zijn de passages vermeldenswaardig welke betrekking hebben op het Brussels Hoofdstedelijke Gewest «Rapport p. 239...

«Ook in Brussel is de toestand zorgwekkend. Eén misdrijf op vijf wordt immers in de hoofdstad gepleegd. In Brussel alleen opereren 2.000 rijkswachters, op een totaal van zowat 17.000 manschappen. Daarbij zij aangestipt dat een deel ervan bestaat uit de versterking (van ongeveer 950 manschappen) die door de mobiele eenheid wordt gevormd; deze treedt hoofdzakelijk op te Brussel omdat men er vooral ordehandhavers nodig heeft (voor betogingen, geldtransporten van de Nationale Bank en het hoofdpostkantoor alsook de bewaking van ministeries en ambassades).

»II. Coördinatie

»Talrijke getuigenissen hebben aangetoond dat het zeer uitgestrekte grondgebied van de grote steden vereist dat de politiediensten ingedeeld worden in brigades die alleen in een welomschreven sector opereren. In bepaalde omstandigheden is het echter noodzakelijk ook daarbuiten te kunnen optreden. In sommige steden zoals Brussel sloten de verschillende gemeentepolitiekorpsen akkoorden om ook op het grondgebied van een andere gemeente te kunnen optreden. Eigen aan Brussel is immers dat er 19 autonome politiekorpsen naast elkaar bestaan, onder leiding van 19 korpsversten en 19 burgemeesters.

»Voor het gewone werk lijkt er over het algemeen tussen de politiediensten van de 19 gemeenten noch tussen de drie politiekorpsen enige samenwerking te bestaan. Gemeentepolitie, rijkswacht en gerechtelijke politie organiseren zonder overleg met de anderen het eigen werk; ze werken slechts samen indien er een gericht initiatief wordt genomen, in welomschreven gevallen. Geen enkel reglement verplicht de drie politiediensten immers om op structurele wijze samen te werken. Indien iets dergelijks bestaat, is zulks alleen het gevolg van louter persoonlijke contacten en is het totaal vrijblijvend.»

De besluiten van het rapport vermelden een bijzondere paragraaf over Brussel. Het lijkt nuttig ook deze hier te hernemen:

«In Brussel is er geen protocolakkoord tussen de drie politiekorpsen; binnen de gemeentepolitie zijn er echter wel informele akkoorden om tot een coördinatie en een uitwisseling van gegevens te komen via de maandelijks vergaderingen van de conferentie van de korpsversten van de Brusselse agglomeratie - waarop bevelhebbers van de rijkswacht eveneens uitgenodigd worden - en via de vergaderingen van de chefs van de gemeentelijke gerechtelijke brigades.

» Cette conférence est toutefois dépourvue de base légale et ces accords de coordination ne sont pas institutionnalisés. Chaque commissaire de police reste placé sous l'autorité de son bourgmestre et les réunions de coordination qui ont parfois lieu chez l'un ou l'autre juge d'instruction dépendent entièrement des initiatives prises par ce dernier.

» La conférence des chefs de corps fait des propositions à la conférence des bourgmestres de l'agglomération bruxelloise, au parquet du procureur du Roi et au Ministre de l'Intérieur. Il est regrettable que les hommes politiques ne tiennent pas toujours compte de ces propositions et que les mesures décidées par la conférence des chefs de corps ne soient pas toujours appliquées par toutes les communes.

» De plus en plus, des réunions de coordination regroupant les 3 corps de police sont organisées à l'initiative des parquets, soit régulièrement, soit par la pression des circonstances dans des cas de grande criminalité nécessitant une coordination des actions. Lors de ces réunions, le Procureur du Roi répartit les tâches entre les services. Les Procureurs généraux envoient également régulièrement des directives aux responsables en ce qui concerne la répartition des tâches.

» h) Bruxelles

» Dans le cadre de la réorganisation des services de police, la Région bruxelloise mérite une attention particulière.

» La province de Brabant comprend trois arrondissements judiciaires: Bruxelles, Louvain et Nivelles. Le système d'organisation des polices par arrondissement pourrait dès lors également être appliqué au Brabant, moyennant toutefois certaines adaptations; les problèmes communs aux trois arrondissements pourraient être résolus au niveau provincial.

» La province de Brabant, et plus particulièrement l'arrondissement de Bruxelles, bénéficie en outre de la présence sur son territoire des groupes d'assistance nationaux (23e brigade, ESI,...).

» Dans le cadre de cette réorganisation, il conviendrait que les polices communales puissent intervenir sur le territoire d'une autre commune.

» Voor die conferentie bestaat echter geen enkele wettelijke grond; die coördinatieakkoorden zijn evenmin officieel. Elke politiecommissaris blijft onder toezicht staan van zijn burgemeester en de coördinatievergaderingen die soms bij een onderzoeksrechter plaatsvinden, zijn uitsluitend aan het initiatief van deze laatste te danken.

» De conferentie van de korpsoversten doet voorstellen aan de conferentie van Brusselse burgemeesters, aan het Parket van de procureur des Konings en aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Het is jammer dat de bewindslieden met die voorstellen niet altijd rekening houden en dat de maatregelen die de conferentie van de korpsoversten besluit te nemen, niet altijd door alle gemeenten worden toegepast.

» De parketten nemen steeds meer het initiatief om samen met de drie politiekorpsen coördinatievergaderingen te beleggen, op regelmatige tijdstippen of onder druk van gebeurtenissen die onder de noemer «grote misdaad» vallen, en die een gecoördineerde aanpak vergen. Tijdens die vergaderingen legt de procureur-generaal de diensten een taakverdeling op. De procureurs-generaal sturen ook regelmatig richtlijnen inzake taakverdeling aan de leidinggevende personen.

» h) Brussel

» Bij de reorganisatie van de politiediensten verdient het Brusselse Gewest een bijzondere aandacht.

» De provincie Brabant telt drie gerechtelijke arrondissementen: Brussel, Leuven en Nijvel. De organisatie van de politiediensten per arrondissement zou bijgevolg ook voor Brabant kunnen gelden, weliswaar met dien verstande dat er een aantal aanpassingen worden doorgevoerd; de voor de drie arrondissementen gemeenschappelijke problemen kunnen dan op het niveau van de provincie worden opgelost.

» Een voordeel voor de provincie Brabant, en meer bepaald voor het arrondissement Brussel, is bovendien de aanwezigheid op hun grondgebied van nationale bijstandsteams (de 23ste brigade, SIE,...).

» Bij die reorganisatie is het ook aangewezen de gemeentepolitie in staat te stellen ook op het grondgebied van een andere gemeente op te treden.

»Il est également primordial d'intégrer les systèmes de communication des trois corps de police afin que ceux-ci puissent disposer des mêmes appareils, des mêmes fréquences et des mêmes conditions d'accès.

»Enfin, la gendarmerie et la police communale pourraient collaborer dans le cadre de l'organisation d'un système d'agents de quartier.»

LA CRIMINALITE

Il est extrêmement difficile de se faire une idée globale des actes criminels perpétrés dans la Région de Bruxelles-Capitale. Je n'ai pas pu trouver, à ce jour, de statistiques ou de documents de synthèse qui en donnent une vue suffisamment claire.

Néanmoins, les personnes qui habitent la Région de Bruxelles-Capitale sont confrontées à un certain nombre de situations d'insécurité dans leur environnement immédiat de travail, de vie, de loisirs, de circulation et d'habitation.

Il est dès lors utile de faire mention de certains chiffres :

- Entre 1980 et 1986, les délits contre les personnes et les biens ont augmenté de près de 40%.
- Nombre total de faits criminels enregistrés par la police communale et la gendarmerie :
 - 1986 - 267.908 faits
 - 1987 - 293.631 faits, soit une augmentation de 9,6%
 - 1988 - 313.916 faits, soit une augmentation de 6,9%
 - 1989 - 316.120 faits, soit une augmentation de 0,7%
- Environ 80% de ces faits appartiennent à la catégorie des vols. Comparaison 1988-1989 en ce qui concerne le nombre de vols :
 - vols simples : - 1,1%
 - vols graves : + 3,3%
 - vol avec violence : 11,4%
 - vols de moyens de transport : + 12,4%
 - vols commis dans des véhicules de tourisme + 10,3%
- Fin 1989, on recherchait encore 54.130 personnes, soit 10.000 de plus qu'en 1988.

»Het is bovendien ook van primordiaal belang dat er voor de drie politiekorpsen één geïntegreerd communicatiesysteem komt, zodat zij met dezelfde toestellen op eenzelfde frequentie kunnen werken, en daarbij ook de voorwaarden voor de toegang tot het systeem dezelfde zijn.

»Tot slot zouden de rijkswacht en de gemeentepolitie tot de organisatie van een netwerk van wijkagenten kunnen worden geïntegreerd.»

DE CRIMINALITEIT

Het is uitermate moeilijk een overzicht te bekomen van de criminele handelingen welke zich voordoen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Tot op heden heb ik niet de hand kunnen leggen op statistieken en overzichten welke een duidelijk beeld hieromtrent schetsen.

De mensen - burgers, inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - kennen echter een aantal onveilige situaties in de onmiddellijke arbeids-, leef-, recreatie-, verkeers-, werk- en woonsfeer.

Het is dan ook nuttig een aantal cijfers te geven :

- Tussen 1980 en 1986 was er een toename van het aantal misdrijven tegen personen en tegen eigendommen met nagenoeg 40%.
- Totaal aantal criminele feiten door de gemeentepolitie en de rijkswacht geregistreerd :
 - 1986 - 267.908 feiten
 - 1987 - 293.631 feiten of + 9,6%
 - 1988 - 313.916 feiten of + 6,9%
 - 1989 - 316.120 feiten of + 0,7%
- ± 80% van deze feiten behoren tot de categorie diefstallen. Vergelijking 1988-1989 voor wat betreft het aantal diefstallen :
 - gewone diefstallen : - 1,1%
 - zware diefstallen : + 3,3%
 - diefstal met geweld : 11,4%
 - diefstallen van transportmiddelen : + 12,4%
 - diefstallen uit personenauto's : + 10,3%
- Einde 1989 bleven er nog 54.130 personen op te sporen, of nagenoeg 10.000 meer dan in 1988.

- Le taux d'élucidation en Belgique - environ 20% - est très faible par rapport aux autres pays européens:
 - 1986 - 25% d'élucidations
 - 1987 - 24% d'élucidations
 - 1988 - 23% d'élucidations
 - 1989 - 19% d'élucidations (premier comptage).

*Définition de la notion de « criminalité fréquente »
et quelques chiffres*

La criminalité fréquente:

- délits qui se produisent très fréquemment, quels que soient les blessures et/ou les dommages qui en découlent;
- délits perpétrés contre une personne et/ou contre un bien.

C'est surtout à ces deux types de délits que le citoyen est confronté; ce sont eux qui suscitent, de la part de leurs victimes, les réactions les plus violentes.

Concrètement, le citoyen est donc surtout confronté aux formes de criminalité suivantes:

- agressions;
- vols domestiques (cambriolages dans les habitations) - 1.301 faits enregistrés en 1988 dont 921 étaient élucidés au mois de février 1990;
- vols de moyens de transport:
 - vols de voitures: 25.749 faits en 1988 dont 2.286 étaient élucidés au mois de février 1990.
 - motos: 1.050 faits en 1988 dont 93 étaient élucidés au mois de février 1990.
 - vélomoteurs: 13.676 faits en 1988 dont 1.410 étaient élucidés au mois de février 1990.
 - vélos: 17.713 faits en 1988 dont 712 étaient élucidés au mois de février 1990.
- vols commis dans des véhicules de tourisme: 53.848 faits dont 1.919 étaient élucidés au mois de février 1990;
- vols à la tire (sacs et poches);
- vandalisme - 19.831 faits en 1988 dont 3.321 étaient élucidés au mois de février 1990. Le vandalisme est surtout un fait urbain, consistant essentiellement à détruire des biens privés, principalement des voitures;
- graffiti.

Ces formes de criminalité fréquente donnent au citoyen un sentiment d'insécurité.

- De ophelderingsgraad - ongeveer 20% - in België is in vergelijking met de andere Europese landen zeer laag:
 - 1986 - 25% ophelderingen
 - 1987 - 24% ophelderingen
 - 1988 - 23% ophelderingen
 - 1989 - 19% ophelderingen (eerste telling).

*Definitie « veel voorkomende criminaliteit »
en enkele cijfers*

De veel voorkomende criminaliteit:

- misdrijven welke met een hoge frequentie voorkomen ongeacht de letsels en/of de schade welke eruit voortvloeien;
- misdrijven gericht tegen de persoon en/of tegen de eigendom.

Het zijn deze twee vormen van misdrijven waarmee de burger het meest geconfronteerd wordt, en waartegen het slachtoffer het hevigst reageert.

Concreet betekent dit dat de burger het meest bezig is met volgende vormen:

- aanrandingen;
- huisdiefstallen (inbraken in woning) - 1.301 gepleegde en geregistreerde feiten in 1988 waarvan, in februari 1990: 921 opgehelderd;
- diefstallen van transportmiddelen met:
 - autodiefstallen: 25.749 gepleegde feiten in 1988, waarvan, in februari 1990: 2.286 opgehelderd.
 - motorfietsen: 1.050 gepleegde feiten in 1988, waarvan, in februari 1990: 93 opgehelderd.
 - bromfietsen: 13.676 gepleegde feiten in 1988, waarvan, in februari 1990: 1.410 opgehelderd.
 - fietsen: 17.713 gepleegde feiten in 1988, waarvan, in februari 1990: 712 opgehelderd.
- diefstallen uit personenwagens - 53.848 gepleegde feiten in 1988, waarvan, in februari 1990, 1.919 opgehelderd;
- tassen- en zakkenrollen;
- vandalisme - 19.831 gepleegde feiten in 1988, waarvan in februari 1990: 3.321 opgehelderd. Vandalisme komt vooral in de steden voor, met voornamelijk de vernieling van privé-bezit, waarbij de auto's het mikpunt zijn;
- graffiti.

Deze vormen van veel voorkomende criminaliteit geven aan de burger een gevoel van onveiligheid.

En outre, les citoyens estiment que l'intervention des services de police est inadéquate. Aux yeux de la victime, en effet, les services de police consacrent beaucoup trop d'attention aux missions policières administratives et à la grande criminalité (banditisme et terrorisme), ce qui provoque un sentiment de malaise.

INSTANCES JUDICIAIRES EN 1991 DISTRICT DE BRUXELLES

Le district de gendarmerie de Bruxelles a publié un aperçu de ses activités judiciaires pour la zone qui relève de ses compétences territoriales, à savoir les dix-neuf communes et les six communes à facilités; ce document donne une vue d'ensemble extrêmement passionnante de la sécurité en 1991 dans la Région de Bruxelles-Capitale.

Le but n'est pas de reprendre littéralement ce document dans ces pages: aussi est-il joint en annexe au présent règlement.

Les chiffres sont durs et doivent amener à prendre, d'urgence, des mesures radicales. Les grandes tendances de l'année 1991 sont les suivantes:

a) l'année 1991 est sans conteste caractérisée par les troubles qui se sont produits au mois de mai dans les communes de Forest, Saint-Gilles et Molenbeek-Saint-Jean. Depuis cette époque, on a constaté un changement fondamental. Trente-cinq incidents, allant de la rébellion en bande à la résistance aux interventions policières, la dégradation de véhicules officiels et toutes les autres variantes possibles, ont été constatés entre le 24 mai et le 31 décembre.

Certains quartiers des communes de Molenbeek-Saint-Jean, Schaerbeek et Anderlecht remportent la palme (vingt-quatre des 35 incidents se sont produits dans ces trois communes).

b) violence de rue.

L'année 1991 a été marquée par une augmentation importante de la violence de rue. Rien qu'en considérant les neuf premiers mois de l'année, on constate que la violence de rue a augmenté de 53 % par rapport à la même période en 1990.

Comparaison 1990: 1.818 faits à la fin du mois de septembre

1991: 2.787 faits.

Il est frappant de constater que de 1988 à 1990, le nombre de ces infractions était stationnaire.

L'analyse relative aux communes les plus touchées est intéressante:

Bovendien ervaren de burgers het optreden van de politiediensten als inadepuaat. De politiediensten besteden immers, in de ogen van het slachtoffer, te veel aandacht aan administratieve politieopdrachten en aan de zware criminaliteit (banditisme en terrorisme). Dit leidt tot een gevoel van onbehagen.

GERECHTELIJKE INSTANTIES 1991 DISTRICT BRUSSEL

Het district van de rijkswacht van Brussel heeft een overzicht van haar gerechtelijke activiteiten gepubliceerd voor haar zonale territoriale bevoegdheid, met name de negentien gemeenten en de zes faciliteitsgemeenten, waarbij een uitermate boeiend overzicht wordt gegeven van de veiligheidssituatie anno 1991 in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het kan niet de bedoeling zijn dit document hier letterlijk te hernemen. Het wordt daarom ook als bijlage gevoegd bij deze verordening.

De schrijnende cijfers nopen tot dringende en drastische maatregelen. De grote tendensen van het jaar 1991 zijn de volgende:

a) het jaar 1991 is zonder enige twijfel gekenmerkt door de troebelen in de gemeenten Vorst, Sint-Gillis en Sint-Jans-Molenbeek in de loop van de maand mei. Er wordt een fundamentele wijziging vastgesteld sinds deze periode. 35 incidenten zijn vastgesteld in de periode van 24 mei tot 31 december welke betrekking hebben op rebellie in bende, verzet tegen de opdrachten van de politie, beschadiging van officiële voertuigen en alle mogelijke varianten.

Wijken in de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek, Schaerbeek en Anderlecht staan voor held (24 incidenten op de 35 hebben plaatsgegrepen in deze drie gemeenten).

b) straatgeweld.

1991 is het jaar van een belangrijke groei van het straatgeweld. Alleen al bij het inacht nemen van de eerste negen maanden stelt men vast dat het straatgeweld is toegenomen met 53 % ten opzichte van dezelfde periode in 1990.

Vergelijking 1990: 1.818 feiten tot eind september

1991: 2.787 feiten.

Opvallend is het feit dat in de periode 1988 tot 1990 deze inbreuken stationair waren.

Boeiend is de analyse met betrekking tot de meest getroffen gemeenten:

1990		1991 (jusqu'en septembre/tot september)	
Bruxelles	708	Bruxelles	914
Brussel		Brussel	
Schaerbeek	254	Saint-Josse-ten-Noode	298
Schaarbeek		Sint-Joost-ten-Node	
Ixelles	181	Schaerbeek	241
Elsene		Schaarbeek	
Saint-Gilles	172	Molenbeek-Saint-Jean	222
Sint-Gillis		Sint-Jans-Molenbeek	
Molenbeek-Saint-Jean	165	Saint-Gilles	208
Sint-Jans-Molenbeek		Sint-Gillis	
Laeken.....	142	Laeken.....	168
Laken		Laken	

Densité des faits au km² - Densiteit van feiten per km²

1990		1991 (jusqu'en septembre/tot september)	
Saint-Josse-ten-Noode	114	Saint-Josse-ten-Noode	263
Sint-Joost-ten-Node		Sint-Joost-ten-Node	
Bruxelles	73	Bruxelles	94
Brussel		Brussel	
Saint-Gilles	68	Saint-Gilles	82
Sint-Gillis		Sint-Gillis	
Etterbeek	34	Koekelberg	45
Schaerbeek	31	Schaerbeek	29
Schaarbeek		Schaarbeek	

c) vol de véhicules.

Ici aussi, nous constatons une augmentation de 30% par rapport à 1990.

d) hold-up.

On constate ici une augmentation de 23% par rapport à 1990.

e) stupéfiants.

L'action coordonnée de la gendarmerie a conduit à une diminution de la consommation de stupéfiants dans la Région de Bruxelles-Capitale (cf. rapport).

Toutes ces constatations montrent la Région de Bruxelles-Capitale sous un jour négatif et violent. L'absence de toute mesure de la part des autorités nationales et la politique incohérente menée, sans coordination aucune, par les communes et la ville de Bruxelles incitent à créer un conseil de coordination et un conseil de crise pour la sécurité générale dans la Région de Bruxelles-Capitale.

c) diefstal van voertuigen.

Ook hier stellen we een verhoging van 30% vast in vergelijking met 1990.

d) hold-up.

Hier stelt men een verhoging van 23% vast in vergelijking met 1990.

e) verdovende middelen.

De gecoördineerde actie van de rijkswacht heeft geleid tot het terugdringen van het druggebruik in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (cf. rapport).

Al deze vaststellingen stellen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in een schril en negatief daglicht. De afwezigheid van de nationale overheid om enige maatregel te nemen en het incoherent en ongecoördineerd beleid van de gemeenten en de Stad Brussel nopen tot de inrichting van een coördinatieraad en een crisisraad voor de algemene veiligheid binnen het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Situation des problèmes de sécurité

Les problèmes de sécurité dans la Région de Bruxelles-Capitale revêtent plusieurs aspects. Il y a lieu de les aborder sous les angles suivants :

1° la criminalité :

Les données mentionnées plus haut parlent d'elles mêmes. Il y a incontestablement augmentation des actes criminels commis contre les biens et les personnes dans la Région de Bruxelles-Capitale. Le citoyen est convaincu que l'action de la police, de la gendarmerie, du parquet, n'est pas assez efficace en ces matières.

2° la sécurité routière :

le citoyen - utilisateur de la voie publique, se sent insuffisamment protégé sur la voie publique. Le comportement au volant des conducteurs est tel que le citoyen a le sentiment d'être marginalisé sur la voie publique.

- l'utilisation des transports en commun provoque un grand sentiment d'insécurité chez le citoyen, surtout dans les stations de métro où la sécurité de l'utilisateur n'est pas suffisamment garantie, ce qui l'amène à rejeter les transports en commun comme moyen de déplacement.

3° la sécurité de l'environnement :

- pollution par les industries :
le contrôle de la pollution du sol, de l'eau et de l'air est insuffisant.

Les infractions exigent des services spécialisés qui soient à même de faire les constatations nécessaires.

- pollution par le citoyen :
dans ses actes quotidiens, le citoyen est un grand pollueur de l'environnement. Il n'existe pas encore assez d'informations ni aucune politique préventive qui incite le citoyen à collaborer activement à la protection de l'environnement.

4° la protection contre l'incendie :

il faut permettre au service compétent d'être associé de manière fonctionnelle, préventive et curative à la sécurité des habitants et des entreprises dans la Région de Bruxelles-Capitale.

5° la sécurité internationale :

les obligations internationales de la Région de Bruxelles-Capitale justifient les efforts financiers importants qui doivent être consentis pour assurer la sécurité des personnes et des groupes.

Situering van de veiligheidsproblematiek

De veiligheidsproblematiek binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kent verschillende aspecten. Zij dient benaderd te worden vanuit volgende oogpunten :

1° de criminaliteit :

de bovenvermelde gegevens spreken voor zichzelf. Er is ontegensprekelijk een toename van criminele handelingen ten aanzien van personen en goederen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De burger is de overtuiging toegedaan dat politie, rijkswacht, parket onvoldoende efficiënt optreden in deze aangelegenheden.

2° de verkeersveiligheid :

de burger - gebruiker van de openbare weg, voelt zich onvoldoende beschermd op de openbare weg. Het rijgedrag van de autobestuurders is danig dat de burger het gevoel heeft gemarginaliseerd te zijn op de openbare weg.

- het gebruik van het openbaar vervoer is onderhevig aan een groot onveiligheidsgevoel bij de burger. Voornamelijk het gebruik van metrostations waar op totaal onvoldoende wijze de veiligheid van de gebruiker wordt gewaarborgd, geeft aanleiding tot het afstoten van het openbaar vervoer als verplaatsingsmiddel.

3° de milieuveiligheid :

- vervuiling door het bedrijfsleven :
er is onvoldoende controle op de grond-, water- en luchtvervuiling.

De inbreuken vergen gespecialiseerde diensten welke in staat zijn de nodige vaststellingen te doen.

- vervuiling door de burger :
de burger in zijn dagdagelijks handelen is een grote vervuiler van het milieu. Er is nog steeds onvoldoende informatie en preventief beleid welke de burger ertoe aanzet actief mee te werken aan het behoud van de leefomgeving.

4° de brandbeveiliging :

de bevoegde dienst dient in staat te worden gesteld functioneel, preventief en curatief betrokken te worden bij de veiligheid van de inwoner en het bedrijf binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

5° de internationale veiligheid :

de internationale verplichtingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn de basis van belangrijke financiële inspanningen welke moeten worden gedaan om de veiligheid van personen en groepen te verzekeren.

- 6° les groupes d'immigrés:
les différentes cultures ethniques demandent une approche spécifique des problèmes de sécurité, qui tiennent compte de leur façon propre d'envisager la surveillance policière.
- 7° l'aménagement du territoire:
les aspects urbanistiques d'une ville peuvent susciter ou supprimer le sentiment de sécurité. Une participation étroite des fonctionnaires et des services compétents est souhaitable.
- 8° les manifestations:
une capitale est confrontée à différentes manifestations (de nature économique, sociale, culturelle et politique). Celles-ci demandent une approche actuelle qui tiennent compte de la diversité des besoins.
- 9° les poursuites:
à cet égard, on peut renvoyer aux conclusions de l'enquête parlementaire en matière de lutte contre le banditisme.
La politique en matière de poursuites doit être adaptée à la politique générale de sécurité.
Les groupes à risques: la politique en matière de sécurité doit également prévoir l'accompagnement et la réinsertion des groupes à risques dans la société.
- 10° la politique de l'eau:
la police chargée du contrôle des eaux qui traversent la Région de Bruxelles-Capitale doit être associée à la coordination. Elle a une mission spécifique qui touche à différents secteurs de la criminalité.
- 11° l'aide aux victimes:
il faut simultanément s'intéresser à l'aide aux victimes, qui est également une des bases de la politique en matière de sécurité.

COORDINATION

Toutes ces matières exigent une coordination. On peut y arriver par:

- 1° un travail préparatoire;
- 2° une concertation permanente;
- 3° une concertation de crise.

- 6° migrantengroepen:
de diverse etnische culturen vergen een specifieke veiligheidsaanpak. Rekening houdende met de eigen visie van de diverse etnische groepen op het politieke toezicht.
- 7° de ruimtelijke ordening:
de stedenbouwkundige aspecten van een stad kunnen aanleiding geven tot het creëren, dan wel het wegwerken van het veiligheidsgevoel. Een nauwe betrokkenheid van de bevoegde ambtenaren en diensten is aangewezen.
- 8° de manifestaties:
een hoofdstad kent diverse manifestaties (van economische, sociale, culturele en politieke waarde). Deze vergen een eigentijdse aanpak rekening houdende met de diversiteit van de noodwendigheden.
- 9° het vervolgingsbeleid:
hiervoor kan verwezen worden naar de conclusies van het parlementair onderzoek inzake bestrijding van het banditisme.
Het vervolgingsbeleid dient te worden afgestemd op het algemeen veiligheidsbeleid.
Risicogroepen: het veiligheidsbeleid heeft ook nood aan begeleiding en herinschakeling van de risicogroepen in de samenleving.
- 10° het waterbeleid:
de politie welke belast is met het toezicht op de wateren welke het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bevoelen, dient te worden betrokken bij de coördinatie. Zij heeft een specifieke opdracht welke zich in de verschillende sectoren van de criminaliteit bevindt.
- 11° slachtofferhulp:
gelijktijdig dient aandacht te worden besteed aan slachtofferhulp welke mede de grondslag uitmaakt van het veiligheidsbeleid.

COORDINATIE

Al deze materies vergen coördinatie. Deze coördinatie kan geschieden via:

- 1° voorbereidend werk;
- 2° permanent overleg;
- 3° crisis-overleg.

Il faut distinguer deux types de coordination :

- 1° une politique de coordination générale;
- 2° une politique de coordination spécifique.

La politique de coordination générale suppose une vision globale à moyen et à long terme à laquelle les différents services autonomes peuvent se référer pour définir, dans le cadre de leurs compétences propres, une stratégie en matière de sécurité.

La politique de coordination spécifique porte plutôt sur des dossiers très concrets qui exigent une solution à court terme.

La coordination générale et la coordination spécifique sont du ressort du conseil de coordination.

Outre le conseil de coordination, il faut également un conseil de crise. Le conseil de crise traite les problèmes urgents de sécurité qui se présentent dans la Région de Bruxelles-Capitale et se caractérise par un commandement fort, doublé d'une souplesse dans l'action.

Le conseil de coordination doit, sous la responsabilité du Ministre bruxellois des Affaires intérieures, définir une politique régionale en matière de sécurité.

La mission de coordination du conseil de coordination et du conseil de crise pour la sécurité générale est purement consultative. La présente proposition n'a pas pour objectif de procéder à un transfert de compétences.

Toutefois, ces deux organes ont pour tâche de rendre des avis conduisant à une grande efficacité sur le terrain. La sanction politique dépend du conseil communal ou du Conseil régional, selon le cas, et du ministre de tutelle. Le ministre de tutelle peut agir en sens négatif sur le budget si les avis ne sont pas suivis et que cette situation entraîne une dégradation de la sécurité dans les communes.

Sa composition doit être telle que tout acteur, à quelque niveau politico-administratif que ce soit, puisse contribuer aux choix politiques en matière de sécurité.

Il doit également être possible de rechercher des personnes qui ne s'occupent que d'aspects partiels de cette problématique et qui peuvent apporter leur pierre à l'édification de cette politique de sécurité.

L'objectif de la coordination est :

- 1° d'élaborer des propositions en matière de sécurité. Ces propositions incluent la notion de sécurité générale.

Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen twee soorten van coördinatie :

- 1° een algemeen coördinatiebeleid;
- 2° een specifiek coördinatiebeleid.

Het algemeen coördinatiebeleid veronderstelt een globale visie op middellange en lange termijn waaraan de diverse autonome diensten zich kunnen refereren om een veiligheidsstrategie binnen hun eigen bevoegdheden te bepalen.

Het specifiek coördinatiebeleid heeft eerder betrekking op zeer concrete dossiers welke op korte termijn een oplossing vereisen.

De algemene en specifieke coördinatie vallen onder de bevoegdheid van de coördinatieraad.

Behoudens de coördinatieraad is er eveneens nood aan een crisisraad. De crisisraad behandelt acute veiligheidsproblemen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en moet gekenmerkt worden door een stevige leiding gekoppeld aan soepelheid in de actie.

Onder verantwoordelijkheid van de Brusselse Minister voor Binnenlandse Zaken moet een gewestelijk veiligheidsbeleid worden vastgelegd door de coördinatieraad.

De coördinatieopdracht van de coördinatieraad en crisisraad voor algemene veiligheid is louter advisevend. Het ligt niet in de bedoeling van dit voorstel tot overdracht van bevoegdheden over te gaan.

Wel is het de taak van beide organen adviezen te verstrekken welke leiden tot een grote efficiëntie en doeltreffendheid op het terrein. De politieke sanctie ligt bij de gemeenteraad respectievelijk Gewestraad en bij de voogdijminister. De wettelijke mogelijkheid bestaat voor de voogdijminister negatief op te treden ten aanzien van de begroting indien de adviezen niet worden gevolgd en dit zou leiden tot een verslechtering van de veiligheidstoestand binnen de gemeenten.

Zijn samenstelling moet van die aard zijn dat elke actor, op welk politico-administratief niveau dan ook, mee een bijdrage kan leveren in de totstandkoming van het veiligheidsbeleid.

Eveneens moet de mogelijkheid bestaan om personen op te zoeken, welke louter te maken hebben met deelaspecten, die eveneens hun inbreng kunnen hebben in het veiligheidsbeleid.

Het doel van de coördinatie strekt ertoe :

- 1° een beleidsvoorbereidend veiligheidsbeleid op te maken. Dit omvat het algemeen veiligheidsconcept.

- 2° de proposer des mesures de sécurité concrètes, tant préventives que curatives. Un conseil de coordination doit amener des résultats probants.
- 3° d'assurer le suivi de la sécurité et de son évolution. Il est indispensable qu'il y ait une évaluation et un suivi concrets de la situation en matière de sécurité dans la Région de Bruxelles-Capitale.
- 4° de mener une politique préventive.
Un conseil de coordination a pour mission de mettre au point, pour la Région de Bruxelles-Capitale, un concept global afin de prévenir certaines situations d'insécurité.
- 5° d'assurer la permanence de la sécurité.
Le conseil de coordination a pour mission de veiller en permanence à la sécurité pour éviter que, face à des situations concrètes, les instances compétentes ne soient prises au dépourvu.
- 6° d'organiser l'approche structurelle de la sécurité et la concertation avec les services communaux.
Il est impensable que les services communaux continuent à faire face, de manière autonome mais impuissante, à l'actuelle situation d'insécurité - ou, si l'on préfère, aux problèmes de sécurité. Le citoyen reproche à la police son manque d'action et de compétence alors que son impuissance à intervenir est surtout liée à un manque de coordination des moyens et des effectifs. Il faut remédier aussi vite que possible à ces lacunes.

Il y a également lieu de créer, sous la responsabilité du Ministre bruxellois des Affaires intérieures, un conseil de crise pour la Région-Capitale. Celui-ci a pour mission :

- de prendre des mesures immédiates dans les dossiers de sécurité urgents;
- de faire en sorte que des services opérationnels soient toujours prêts à intervenir;
- d'encadrer les effectifs et d'en assurer la coordination;
- d'assurer un suivi permanent de situations de crise.

La Conférence des bourgmestres bruxellois, qui est une réunion purement informelle sans caractère légal, s'est fixé comme objectif d'assurer cette coordination, **CE QUI NE SE JUSTIFIE PAS POLITIQUEMENT**. Ce sont les institutions de Bruxelles-Capitale, compétentes en matière de politique intérieure, qui doivent être chargées de cette coordination.

La coordination en matière de sécurité permettra inévitablement de réaliser des économies budgétaires et d'augmenter l'efficacité des services.

- 2° voorstellen te formuleren van concrete veiligheidsmaatregelen zowel van preventieve als van curatieve aard. Een coördinatieraad moet leiden tot doeltreffende resultaten.
- 3° de veiligheidssituatie en haar evolutie op te volgen. Er is absolute noodzakelijkheid aan concrete opvolging en evaluatie van de veiligheidstoestand binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- 4° een preventief beleid te voeren.
De coördinatieraad heeft tot taak een algemeen concept uit te tekenen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest welke bepaalde onveiligheden kan voorkomen.
- 5° de veiligheidspermanentie te verzekeren.
De coördinatieraad heeft als opdracht op permanente wijze toe te zien op de veiligheid zodanig dat vermeden wordt dat de bevoegde instanties onmondig komen te staan ten aanzien van concrete situaties.
- 6° de structurele aanpak van de veiligheid en het overleg met de gemeentelijke diensten te organiseren.
Het is ondenkbaar dat de gemeentelijke diensten totaal autonoom, maar ook onmachtig blijven toekijken op de huidige (on)veiligheidssituatie. De burger verwijt de politie een gebrek aan actie en bekwaamheid terwijl zij dikwijls onmachtig is door gebrek aan coördinatie in middelen en manschappen om op te treden. Hieraan moet zo snel mogelijk verholpen worden.

Onder de verantwoordelijkheid van de Brusselse Minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken dient eveneens een hoofdstedelijke gewestelijke crisisraad te worden opgericht. Deze heeft tot taak :

- directe maatregelen te nemen bij acute veiligheidsdossiers;
- operationele diensten klaar te houden om te kunnen optreden;
- manschappen te begeleiden en te coördineren;
- een permanente opvolging van crisissituaties te verzekeren.

De Conferentie van de Brusselse burgemeesters welke louter een informele vergadering is zonder legaal karakter heeft zich tot doel gesteld deze coördinatie waar te nemen, **DIT IS POLITIEK ONVERANTWOORD**. De Brusselse hoofdstedelijke instellingen, bevoegd voor Binnenlandse Zaken, moeten deze coördinatie waarnemen.

De veiligheidscoördinatie zal onvermijdelijk leiden tot budgettaire besparingen. De verhoging van de efficiëntie van de diensten ligt hieraan ten grondslag.

CONTROLE DEMOCRATIOUE

La création d'un conseil de coordination et d'un conseil de crise est d'une importance capitale. Toutefois, ces conseils doivent être soumis à un contrôle démocratique. A cet effet, un rapport annuel détaillé, qui devra donner lieu à un débat politique sérieux au sein des institutions démocratiques bruxelloises, sera soumis au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.

DEMOCRATISCHE CONTROLE

De instelling van een coördinatieraad en crisisraad is uitermate belangrijk. Zij moet echter onderhevig zijn aan een democratische controle. Hiertoe dient aan de Brusselse Hoofdstedelijke Raad een jaarlijks uitgebreid verslag te worden voorgelegd welke aanleiding moet geven tot een ernstig politiek debat binnen de Brusselse democratische instellingen.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale est compétent pour prendre des mesures relatives à la coordination des services de police communaux.

L'article 4, § 1er, de la loi du 26 juillet 1971 portant création de l'Agglomération bruxelloise est pris en exécution de l'article 108ter de la Constitution qui attribue ces compétences aux organes de la Région de Bruxelles-Capitale créés en vertu de l'article 107^{quater}.

Article 2

Comprend uniquement la création du conseil de coordination et du conseil de crise.

Article 3

Décrit la tâche du conseil de coordination. Il est important de souligner qu'il s'agit uniquement de formuler des propositions qui ne portent en aucune manière atteinte à l'autonomie relative des divers corps associés à la coordination de la politique de sécurité.

Article 4

La remarque de l'article 3 s'applique également à l'article 4. Les compétences du conseil de crise doivent lui permettre de devenir un instrument de sécurité efficace dans la Région de Bruxelles-Capitale dans des situations d'urgence.

Article 5

Le Ministre des Affaires intérieures peut, en fonction de la spécificité du sujet traité, désigner un collègue pour présider le conseil de coordination et le conseil de crise.

Article 6

La composition du conseil de coordination se greffe sur la situation spécifique de Bruxelles:

- le délégué de la s.a. du Canal: vu le contrôle indispensable des voies navigables qui traversent la Région de Bruxelles-Capitale;

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artikel 1

De Brusselse Hoofdstedelijke Raad is bevoegd tot het nemen van maatregelen inzake de coördinatie van de gemeentelijke politiediensten.

Artikel 4, § 1, van de wet van 26 juli 1971 strekkende tot inrichting van de Brusselse Agglomeratie is genomen in uitvoering van artikel 108ter van de Grondwet waarbij artikel 108ter deze bevoegdheden toewijst aan de krachtens artikel 107^{quater} opgerichte organen van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 2

Behelst louter de oprichting van de coördinatieraad en de crisisraad.

Artikel 3

Geeft een omschrijving van de taak van de coördinatieraad. Belangrijk is te onderstrepen dat het hier gaat om louter beleidsvoorbereidend werk waarbij op geen enkele wijze wordt geraakt aan de relatieve autonomie van de diverse lichamen welke zijn betrokken bij de coördinatie van het veiligheidsbeleid.

Artikel 4

Dezelfde opmerking kan hier worden gemaakt als bij artikel 3. De bevoegdheden van de crisisraad moeten toelaten deze te laten uitgroeien tot een efficiënt instrument van beveiliging binnen het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest wanneer de nood hoog is.

Artikel 5

Het is toegelaten dat de Minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden een collega aanwijst om de coördinatieraad en de crisisraad voor te zitten, dit naargelang de specificiteit van het behandelde onderwerp.

Artikel 6

De samenstelling van de coördinatieraad is geënt op de specifieke Brusselse situatie:

- de afgevaardigde van de n.v. Zeehaven: gelet op het noodzakelijke toezicht op de waterweg welke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doorkruist;

- les bourgmestres des dix-neuf communes: vu leur compétence légale;
- les commissaires de police des dix-neuf communes: vu leur mission légale;
- la STIB: il faut une coordination entre la sécurité dans le métro et la sécurité urbaine en général;
- l'IBGE: la protection de l'environnement doit aller de pair avec un concept général de sécurité. Les compétences de l'IBGE doivent effectivement être appliquées et être exercées dans le cadre d'une réelle coordination;
- le Service d'Incendie et d'Aide médicale urgente: la protection contre l'incendie est une nécessité en zone urbaine;
- la SDRB: la Société de développement régional de Bruxelles a, dans ses compétences, la rénovation urbaine et le développement économique, une problématique spécifique des délits d'entreprises ou des délits urbains qui doivent s'inscrire dans une politique générale de sécurité.

Sont invités:

- le Gouverneur de la province de Brabant ou son mandataire: la province du Brabant a d'importantes compétences de police;
- le Ministre de l'Intérieur:
le ministre dispose évidemment de la plénitude du pouvoir en matière de sécurité;
- les délégués du parquet:
la politique en matière de poursuites doit être adaptée à la politique de répression;
- les personnes désignées par le Président ou le Conseil en fonction de l'ordre du jour:
il se peut qu'en raison de la spécificité du sujet, le conseil de coordination estime qu'il faille inviter une personne déterminée en raison de ses compétences ou de sa connaissance spécifique du dossier afin qu'elle donne son avis, améliorant ainsi l'efficacité du conseil de coordination.
- la gendarmerie du district de Bruxelles: c'est l'évidence même;
- la protection civile: parce que cet organisme connaît de très près les problèmes de la population;

Article 7

Le conseil de crise pour la sécurité générale: sa composition est plus restreinte, une vigilance accrue devant garantir l'effectivité et l'efficacité des interventions. Les commissaires, les bourgmestres, la gendarmerie et le parquet sont, à cet effet, les organes appropriés. Ici aussi, la possibilité est ouverte d'inviter certaines personnes possédant des qualités spécifiques lorsque la situation l'exige.

- de burgemeesters van de negentien gemeenten: gelet op hun wettelijke bevoegdheid;
- de commissarissen van de politie van de negentien gemeenten: gelet op hun wettelijke taak;
- de MIVB: er dient coördinatie te geschieden tussen de metrobeveiliging en de stedelijke beveiliging in het algemeen;
- het BIM: de beveiliging van het leefmilieu dient gepaard te gaan met een algemeen concept van veiligheid. De bevoegdheid van het BIM dient effectief te worden omgezet en in het kader van de reële coördinatie te worden uitgeoefend;
- de Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp: de brandbeveiliging is een absolute noodzaak in de stedelijke zone;
- GOMB: de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij heeft in haar bevoegdheid stadsvernieuwing en economische ontwikkeling, een eigen problematiek van bedrijfsdelicten of stedelijke delicten welke moeten kaderen in een algemeen veiligheidsbeleid.

Worden uitgenodigd:

- de Gouverneur van de provincie of zijn aangestelde: de provincie Brabant heeft belangrijke politiole bevoegdheden;
- de Minister van Binnenlandse Zaken:
uiteraard bezit de Minister de volheid van macht inzake de veiligheidssituatie;
- de afgevaardigden van het parket:
het vervolgingsbeleid dient afgestemd te worden op het repressief beleid;
- de door de Voorzitter of de Raad aangewezen personen conform de dagorde:
het is mogelijk dat naargelang de specificiteit van het onderwerp de Coördinatieraad van oordeel is dat een bepaalde persoon omwille van zijn bijzondere bekwaamheid of kennis van het dossier dient te worden uitgenodigd ten einde zijn mening te geven en de efficiëntie van de coördinatieraad te verhogen.
- de rijkswacht district Brussel: het is de evidentie zelf;
- de Civiele Bescherming: om reden dat deze groep zeer nauw de problemen van de bevolking kent;

Artikel 7

De crisissraad voor algemene veiligheid: de samenstelling is beperkter en gaat uit van een verhoogde waakzaamheid welke een daadwerkelijk en efficiënt optreden moet mogelijk maken. De commissarissen, burgemeesters, rijkswacht en parket zijn hiertoe de geschikte organen. Ook hier wordt er ruimte gelaten om specifieke personen met bijzondere kenmerken uit te nodigen wanneer de situatie het vereist.

Article 8

Reprend la décision de principe qui permet d'associer des tiers au fonctionnement du conseil de coordination et du conseil de crise.

Article 9

Cet article définit le caractère consultatif et de coordination du conseil de coordination et du conseil de crise.

Article 10

Le contrôle démocratique est garanti.

Article 11

Concerne l'entrée en vigueur.

Artikel 8

Herneemt de principiële beslissing om derden te kunnen betrekken bij de werking van de coördinatie-raad en de crisisraad.

Artikel 9

Dit artikel omschrijft het coördinerend en advise-rend karakter van de werking van de coördinatieraad en de crisisraad.

Artikel 10

De democratische controle wordt gevrijwaard.

Artikel 11

Betreft de inwerkingtreding.

Walter VANDENBOSSCHE
Jan BEGHIN
Simonne CREYF
Brigitte GROUWELS

PROPOSITION DE REGLEMENT

Article 1er

Le présent règlement règle une matière visée à l'article 108ter de la Constitution.

Article 2

Il est créé un conseil de coordination et un conseil de crise pour la sécurité générale.

Article 3

Le conseil de coordination pour la sécurité générale a pour objectifs :

- 1° de coordonner les lignes de force d'une politique générale de sécurité;
- 2° de formuler des propositions de mesures de sécurité concrètes, de nature tant préventive que curative;
- 3° d'assurer le suivi de la situation de sécurité ainsi que de son évolution;
- 4° de coordonner les mesures d'une politique préventive;
- 5° d'assurer la permanence de la sécurité;
- 6° l'approche structurelle de la sécurité en concertation avec les services communaux.

Article 4

Le conseil de crise pour la sécurité générale a pour objectifs :

- 1° de proposer les mesures immédiates à prendre dans les dossiers de sécurité urgents;
- 2° de proposer l'organisation des services opérationnels en cas de situations urgentes;
- 3° d'assurer la coordination des effectifs et leur encadrement;
- 4° d'assurer le suivi permanent de la situation de crise.

Article 5

Le conseil de coordination et le conseil de crise pour la sécurité générale sont présidés par un membre de l'Exécutif, désigné à cet effet en son sein.

VOORSTEL VAN VERORDENING

Artikel 1

Deze verordening regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 108ter van de Grondwet.

Artikel 2

De coördinatieraad voor algemene veiligheid en de crisisraad voor algemene veiligheid worden opgericht.

Artikel 3

De coördinatieraad voor algemene veiligheid heeft tot doel:

- 1° het coördineren van de krachtlijnen van een algemeen veiligheidsbeleid;
- 2° het formuleren van voorstellen tot concrete veiligheidsmaatregelen zowel van preventieve als van curatieve aard;
- 3° de opvolging van de veiligheidssituatie en haar evolutie;
- 4° het coördineren van de maatregelen voor een preventief beleid;
- 5° het houden van de veiligheidspermanentie;
- 6° de structurele aanpak van de veiligheid in overleg met de gemeentelijke diensten.

Artikel 4

De crisisraad voor algemene veiligheid heeft tot doel:

- 1° het voorstellen om directe maatregelen te nemen bij acute veiligheidsdossiers;
- 2° het voorstellen van organisatie van de operationele diensten bij dringende situaties;
- 3° de coördinatie van de manschappen en de begeleiding;
- 4° de permanente opvolging van de crisissituatie verzekeren.

Artikel 5

De coördinatieraad voor de algemene veiligheid en de crisisraad voor de algemene veiligheid worden voorgezeten door een lid van de Executieve, daartoe binnen haar schoot aangewezen.

Article 6

Le conseil de coordination pour la sécurité générale est composé comme suit :

- le délégué de la s.a. du Canal;
- les bourgmestres des dix-neuf communes;
- les commissaires de police des dix-neuf communes;
- les responsables de la sécurité de la STIB;
- le délégué de l'Institut bruxellois pour la Gestion de l'Environnement (IBGE);
- le délégué du Service d'Incendie et d'Aide médicale urgente de la Région de Bruxelles-Capitale;
- le délégué de la Société de développement régional de Bruxelles (SDRB).

Sont invités :

- le Gouverneur de la province du Brabant ou son mandataire;
- le délégué du Ministère de l'Intérieur;
- les délégués du parquet;
- les personnes désignées par le Président ou le Conseil en fonction de l'ordre du jour.
- le délégué de la protection civile;
- le délégué de la gendarmerie du district de Bruxelles;

Article 7

Le conseil de crise pour la sécurité générale est composé comme suit :

- les commissaires de police des dix-neuf communes;
- les bourgmestres des dix-neuf communes;

Sont invités :

- les personnes désignées par le Président ou le Conseil en fonction de l'ordre du jour.
- les délégués de la gendarmerie;
- les délégués du parquet.

Article 8

Le président du conseil de coordination et du conseil de crise pour la sécurité générale peut, sur proposition de l'Exécutif, des différents conseils ou d'office, inviter des personnes à assister à toutes ou partie des réunions, en fonction du sujet traité par les conseils.

Artikel 6

De coördinatieraad voor algemene veiligheid is samengesteld uit :

- de afgevaardigde van de n.v. Zeehaven;
- de burgemeesters van de negentien gemeenten;
- de commissarissen van de politie van de negentien gemeenten;
- de veiligheidsverantwoordelijken van de MIVB;
- de afgevaardigde van het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM);
- de afgevaardigde van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;
- de afgevaardigde van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Brussel (GOMB).

Worden uitgenodigd :

- de Gouverneur van de provincie Brabant of zijn aangestelde;
- de afgevaardigde van het Ministerie van Binnenlandse Zaken;
- de afgevaardigden van het parket;
- de door de Voorzitter of de Raad aangewezen personen conform de dagorde.
- de afgevaardigde van de Civiele Bescherming;
- de afgevaardigde van de rijkswacht district Brussel;

Artikel 7

De crisiraad voor algemene veiligheid is samengesteld uit :

- de commissarissen van de politie van de negentien gemeenten;
- de burgemeesters van de negentien gemeenten;

Worden uitgenodigd :

- de door de Voorzitter of de Raad aangewezen personen conform de dagorde.
- de afgevaardigden van de rijkswacht;
- de afgevaardigden van het parket.

Artikel 8

De voorzitter van de coördinatieraad voor algemene veiligheid en de crisiraad voor algemene veiligheid kan op voorstel van de Executieve, op voorstel van de respectievelijke raden of ambtshalve, personen uitnodigen die de vergaderingen bijwonen, geheel of gedeeltelijk, naargelang het voorwerp dat wordt behandeld door de raden.

Article 9

Le fonctionnement du conseil de coordination et du conseil de crise pour la sécurité générale a un caractère consultatif et de coordination.

Article 10

Le conseil de coordination et le conseil de crise pour la sécurité générale déposeront chaque année, lors de l'examen budgétaire, un rapport en la personne du Ministre des Affaires intérieures, qui donnera un aperçu des activités menées.

Article 10

Le présent règlement entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 30 mars 1992.

Artikel 9

De werking van de coördinatieraad voor algemene veiligheid en de crisisraad voor algemene veiligheid is, coördinerend en adviserend.

Artikel 10

De coördinatieraad voor algemene veiligheid en de crisisraad voor algemene veiligheid zullen jaarlijks bij de begrotingsbespreking verslag indienen in de persoon van de Minister voor Binnenlandse Aangelegenheden welke een overzicht geeft van de gevoerde activiteiten.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op het ogenblik van publikatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Brussel, 30 maart 1992.

Walter VANDENBOSSCHE
Jan BEGHIN
Simonne CREYF
Brigitte GROUWELS

